

Τραπ. κ.ά.) : "Εχω μιὰ ὁμορφη γαττίτσα. "Ωραία πού 'ναι γαττίτσα σας! σύνηθ. || Ἄσμ.

Ανέβα 'ς τὴ μὴλέτσα/κόψε μιὰ βεργίτσα
χτύπα τὴ γαττίτσα/νὰ κάμη κουραδάκια
(αἰδικόν) ἈΡουμ. (Φιλιππούπ.) Συνών. ἰδ. ἐν λ. γατ-
τάκι 1. 2) Εἶδος παιδιᾶς ἀγωριῶν, καθ' ἣν οἱ παῖκται χω-
ρίζονται εἰς δύο ἰσαριθμούς ομάδας. Οἱ ἀποτελοῦντες τὴν μίαν
ομάδα, ἰστάμενοι πλησίον ἀλλήλων καὶ πρὸς τὴν αὐτὴν
ἐπικύπτουν, ἐπικύπτουν στηριζόμενοι διὰ τῶν χειρῶν ἐπὶ
τῆς ράχεως τῶν παραστατῶν, πλὴν ἑνός, ὅστις ἵσταται
ἐπισθεν αὐτῶν, κρατῶν ἄκρον σχοινίου, οὗτινος τὸ ἕτερον
ἄκρον κρατεῖ εἰς τῶν ἐν ἐπικύψει παικτῶν, διὰ δὲ τῆς
ἑτέρας χειρὸς λωρίδα, καὶ ὑποδύεται οὕτω τὴν «γαττί-
τσαν», τὸν φύλακα δηλ. τῆς ομάδος του. Οἱ ἀποτελοῦν-
τες τὴν ἑτέραν ομάδα προσπαθοῦν νὰ ἀναβοῦν ἐπὶ τῆς
ράχεως τῶν πρώτων χωρὶς νὰ τοὺς κτυπήσῃ διὰ τῆς λω-
ρίδος ἢ «γαττίτσαν». Ἐὰν κτυπήσῃ κάποιον, εἴτε κατὰ τὴν
προσπάθειαν πρὸς ἀνάβασιν, εἴτε κατὰ τὴν κάθοδόν του
ἐκ τῆς ράχεως τῶν ἐν ἐπικύψει διατελούντων, ἀνταλλάσ-
σονται οἱ ρόλοι τῶν ομάδων, καὶ ἡ παιδιὰ συνεχίζεται Πε-
λοπν. (Κυνουρ. Μαντίν.) β) Εἶδος παιδιᾶς κορασίδων,
καθ' ἣν αἱ παῖκτριαι σχηματίζουν κύκλον ἀλληλοκρατού-
μεναι ἐκ τῶν χειρῶν, πλὴν δύο, ὧν ἡ μία ὑποδύεται τὴν
«γαττίτσαν» καὶ ἵσταται ἐντὸς τοῦ κύκλου κρατοῦσα βέρ-
γαν, διὰ τῆς ὁποίας προσπαθεῖ νὰ κτυπήσῃ τὴν ἑτέραν, ἥτις
ὑποδύεται τὸ «ποντίκι» καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εἰσέρχεται
καὶ νὰ ἐξέρχεται τοῦ κύκλου. Ἐὰν τὸ κατορθώσῃ, ἡ κτυ-
πηθεῖσα καταλαμβάνει τὴν θέσιν τῆς παικτρίας, ὅπισθεν
ἢ ἔμπροσθεν τῆς ὁποίας εὕρισκετο τὴν στιγμὴν ἐκείνην,
ἢ τελευταία δὲ αὕτη ἀναλαμβάνει τὸν ρόλον τῆς «γαττί-
τσας», ἥτις ὑποδύεται τώρα τὸ «ποντίκι», καὶ ἡ παιδιὰ
συνεχίζεται κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον Μακεδ. (Γκριντ.) Πβ.
γάττα 8β. 3) Κατὰ πληθ., εἶδος κολυμβήσεως μικρῶν παι-
δίων, ἥς τὸ χαρακτηριστικὸν εἶναι ἡ κίνησις μόνον τῶν κνη-
μῶν καὶ τῶν παλαμῶν Μεγίστ.: Κάμνει κατ-θέττες. Πβ.
γάττα 6.

γαττοβύζα ἐπίθ. θηλ. ἀμάρτ. κατ-τοβύζα Κύπρ. κα-
τσοβύζα Νάξ. (Ἀπύρανθ. Φιλότ. κ.ά.) Οὐδ. κατσοβύζικο
Νάξ. (Ἀπύρανθ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γάττα, παρ' ὃ καὶ κάττα, καὶ βυζί.
Ἐπὶ αἰγός, ἢ γαττορρώγα, ὃ ἰδ. ἐνθ' ἄν.: Κατσοβύζες
εἶν' οἱ πλεονεξέες σου ζοῦλες (ζοῦλες=αἰγες) Ἀπύρανθ.

γαττοκέφαλο τό, πολλαχ. γαττοκέφαλου πολλαχ. βορ.
ἰδιωμ. κακιοκέφαλο Πελοπν. (Κίτ. Μάν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γάττα ἢ γαττί, παρ' ὃ καὶ κακί, καὶ κεφάλι.
1) Ἡ κεφαλὴ τῆς γαλῆς πολλαχ. : Παραφύλαξα νὰ ἰδοῦ
ποιός μ' τρώει τὰ π'λλιά κι σὶ ν'ιά στιγμὴν λέπον κι φάβ'κι
'πού τ' γουττότρουπα ἕνα γαττοκέφαλου Εὐβ. (Ἀκρ. κ.ά.)
Κατιβάξ' κατ' μπ'κιές σὰ γαττοκέφαλα (σκωπτικῶς καὶ
ἐπὶ τὸ ὑπερβολικώτερον ἐπὶ τεμαχίων ἄρτου ἢ ἄλλης στερεᾶς
τροφῆς μεγαλυτέρων τῶν κανονικῶς χωρούντων εἰς τὸ στό-
μα) αὐτόθ. Ἀρπαξὶ τὰ τ'ρουπ'τάρια κι τὰ πάιρι κατ' σὰ
γαττοκέφαλα (ὁμοίως) αὐτόθ. Βάνει κατ' βουκιές σὰ γα-
κιοκέφαλα (ὁμοίως) Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Συνών. γαττου-
λοκέφαλο.

γαττοκέφαλος ἐπίθ. Μακεδ. (Τσοτίλ.) Θηλ. κατσοκε-
φάλα Ἡράκλ. Σχιν.

Ἐκ τῶν οὐσ. γάττα ἢ γαττί, παρ' ὃ καὶ κατσί, καὶ
κεφάλι.

1) Ὁ ἔχων κεφαλὴν ὁμοιάζουσαν πρὸς τὴν τῆς γαλῆς
Τσοτίλ. || Ἄσμ.

Σὰς πήραμε, σὰς πήραμε τὶς πρώτες τὶς κοπέλες.
—Μὰς πήρατε, μὰς πήρατε τὶς πρώτες κασσιδιάρες.
—Πότε μὰς τὶς δάνεισες, μαῦρε γαττοκέφαλε;
—Πέρσι τοῦτον τὸν καιρό, μαῦρ' ἀρκουδοκέφαλε.

2) Οὐσ. θηλ., ὁ ἰχθὺς σκόρπαινα ἢ γρομφάς (scorpaena scro-
fa), τῆς οἰκογενείας τῶν σκορπαινιδῶν (scorpaenidae)
Ἡράκλ. Σχιν. Συνών. σκορπίνα, σκορπιός.

γαττοκούραδο τό, Πελοπν. (Γαργαλ.)
Ἐκ τῶν οὐσ. γάττα καὶ κουράδι.
Τὰ περιττώματα, αἱ ἀκαθαρσίαι τῆς γαλῆς : Ἐκεῖ χάμου
'ς τὴν ἐβατὴ ἢ ἐρμαδιακιά ἢ γάττα μας γιόμισε τὸ μέρος
γαττοκούραδα Συνών. ἰδ. ἐν λ. γαττί 1.

γαττολάσι τό, Πελοπν. (Γαργαλ.)
Ἐκ τοῦ οὐσ. γάττα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -λάσι,
δι' ἣν βλ. Γ. Χατζιδ., ΜΝΕ 2, 457/58.
Γαττομάνι, ὃ ἰδ. : Ποῦ βρέθηκε οὐλο 'φτοῦνο τὸ γατ-
τολάσι πού μαζώχτηκε 'ς τὸ λιακωτό;

γαττολέος ὁ, ἀμάρτ. καττολέος Πόντ. (Κρώμν. Οἶν.)
καττολέγος Πόντ. (Ὁφ. Τραπ.)
Ἐκ τῶν οὐσ. γάττος, παρ' ὃ καὶ κάττος, καὶ λέος,
δι' ὃ ἰδ. λέοντας.
Γάττος 1, ὃ ἰδ.

γαττόλυσσα ἡ, Ἀθῆν. Πειρ. κ.ά. γαττόλ'σσα Εὐβ.
(Ἀκρ. Ψαχν. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ. κ.ά.) καττόλυσσα Πε-
λοπν. (Γαργαλ. κ.ά.)
Ἐκ τῶν οὐσ. γάττα ἢ γάττος καὶ λύσσα.

1) Ἡ λύσσα τῶν γαλῶν ἐνθ' ἄν. : Μὴν πιάνης τὴ γάττα,
θὰ κολλήσης γαττόλυσσα! (ἀπαγορευτικὴ συμβουλὴ εἰς
παιδίον πρὸς ἐκφοβισμόν) Ἀθῆν. κ.ά. Ἐπισὶ γαττόλ'σσα
τοῦ καλονκαίρ' κι λύσσιμαξαν οὐλες οἱ γάττες τ' χουριού Εὐβ.
(Ἀκρ.) || Φρ. Πεινόλυσσα καὶ καττόλυσσα νὰ σὲ πιάσῃ!
(ἀρὰ ἄνευ σημασίας πρὸς παιδίον παραπονούμενον συχνὰ
ὅτι πεινᾷ) Πελοπν. (Γαργαλ.) 2) Συνεκδ., ἢ μετὰ πονη-
ρίας καὶ θράσους διαπράττουσα ζημίας, ἢ οἶονεῖ λυσσῶσα,
γαλῆ Εὐβ. (Ἀκρ. Ψαχν. κ.ά.) : Ἐχοῦμι ν'ιά γαττόλ'σσα
π' δὲ τζ' γλυτώβ' τίποντα Ἀκρ. Εἴχαμι λ'γάξ' τυρὶ 'ς
τοῦ διωμάτ' κι μπῆκι κελῖν ἢ γαττόλ'σσα τ'ς ῥ'τόβ'σας
κι τό 'φας αὐτόθ. Ψίτ! γαττόλ'σσα! (πρὸς γαλῆν ἐπι-
χειροῦσαν νὰ ἀρπάσῃ τι) αὐτόθ. Συνών. λυσσόγαττα.

γαττομάζωμα τό, Ἀθῆν.
Ἐκ τῶν οὐσ. γάττα καὶ μάζωμα.
Γαττομάνι, ὃ ἰδ. : Τί γαττομάζωμα εἶν' αὐτὸ πού γίνε-
ται κάθε βράδν 'ς τὴν αὐλή μας!

γαττομαλλήθρα ἡ, ἀμάρτ. καττομαλλήθρα Πελοπν.
(Γαργαλ. Σουδεν. κ.ά.)
Ἐκ τοῦ οὐσ. γαττόμαλλο, παρ' ὃ καὶ καττόμαλλο,
καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -θήθρα.
Γαττόμαλλο 1, ὃ ἰδ. Συνών. ἀναμαλλήθρα.

γαττομαλλιά ἡ, ἀμάρτ. κατ-θομαλλιά Μεγίστ.
Ἐκ τοῦ οὐσ. γαττόμαλλο καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ιά.
Εἶδος φυτοῦ προσομοιάζοντος πρὸς τὸν νάρκισσον.

γαττομαλλιάζω ἀμάρτ. γαττομαλλιάζω Στερελλ.
(Αἰτωλ. Γραν. Ὑπάτ. κ.ά.) καττομαλλιάζω Πελοπν. (Ἀν-
δρίτσ. Δυρράχ. Ἡλ. Καλάβρ. Μεσσ. Τριφυλ. κ.ά.)

